

KOMPRAKX

Celé sa to odohralo v hoteli Barbakan v Levoči počas víkendu od 11. do 13. októbra 2013. A spáchali sme to my - druháci a treiáci. Na izbách sme bývali väčšinou štyria, takže si viete predstaviť ten neporiadok. Hneď po tom, ako sme sa ubytovali, zoznámili sme sa s novými ľuďmi z Obchodnej akadémie v Prešove. Predstavili nám aj našich tútorov - Gabiku a Mareka, ktorí nás vyučovali celý víkend. Učili sme sa najmä o tom, ako spraviť vlastný projekt. Vyskúšali sme si, aké to je, keď máme vlastnú firmu, či už ako skupina alebo jednotlivec. Na záver bolo hodnotenie projektov a prednáška o asertivite a motivácii. A musím povedať, že aj jedlo bolo výborné. :)

JELA

VÍŤAZSTVO

NA CYKLOPRETEKOCH

Volám sa Katka Barbušová a zúčastnila som sa národnej cyklistickej súťaže. Najprv som absolvovala nominačné kolo, z ktorého som potom postúpila do finále. To sa konalo v dedinke pri Považskej Bystrici. Na moje obrovské prekvapenie a nekonečnú radosť som sa umiestnila na prvom mieste a získala som dres školský majster 2013, na ktorý som hrdá. Som rada, že som mohla takto reprezentovať školu a takouto troškou jej pridala na dobrom mene.

Ďakujem mojim rodičom za podporu.

KATKA

AKO NÁS „CECHOVALI“

A nastal deň s veľkým „I“. Áno, čítate dobre. Veľké „I“ ako imatrikulácia. Zazneli prvé slová úvodu z príhovoru tretiakov. Ako na každej strednej škole, ani my sme sa tomu nevyhli. Tretiáci prijímali nových prvákov „zdravoťákov“ do svojho študentského cechu. Podľa niektorých je to strata času, podľa iných je to pomsta tretiakov alebo vstupenka do veselého študentského života. Po krátkom príhovore nám tretiáci zaspievali pieseň od Kristíny Modlitba za ľudskosť. Potom sme sa mali predviesť my, prváci. Obe prvácke triedy ukázali svoje tanečné schopnosti, na ktorých sme sa riadne zasmiali. Našou odmenou bol potlesk. Ďalej sme už len trpeli, kedy nás začnú „strápnovať“. Úlohy boli ľahké, zábavné. Trochu nás aj vyskúšali z dejepisu alebo anatómie. Kontrolná otázka: Koľko zubov má

mliečny chrup? Po úspešne zvládnutých úlohách sme pristúpili k samotnému cechovaniu. Prečítali sa prisahy prvákov, my sme prisahali, že ich budeme dodržiavať a svoj sľub sme potvrdili podpisom. Túto slávnostnú chvíľu nám bude pripomínať malá pozornosť – striekačka so stuhou, na ktorej je naše meno a dátum imatrikulácie. Pred tým sme však museli zjesť malú maškrtu – kokosovú guľku, v ktorej bola ukrytá „voňavá žuvačka“ – strúčik cesnaku. S „cesnakovým úsmevom“ sme sa zaškerili na fotografa a šli si sadnúť. Nasledovala skvelá diskoteka, „dídžej“ mixoval výborné pesničky, zábava bola v plnom prúde a pamäťové karty vo fotoaparátach sa plnili rýchlosťou blesku.

Teraz, keď je po imatrikulácii, my, prváci, môžeme bezpečne chodiť po chodbách školy a tešiť sa, že to máme za sebou.

IVANA